

Zveza sindikatov Slovenije
Občinski svet Grosuplje

prireja

23. delavske športne igre

v soboto, 24. septembra 1988, z začetkom ob 8. uri v Šolskem centru
»Josip Jurčič«, Ivančna gorica.

Program:

KEGLJANJE: na kegljišču v Ivančni gorici
ODBOJKA: v Šolskem centru »Josip Jurčič« Iv. gorica
NAMIZNI TENIS: v Šolskem centru »Josip Jurčič« Iv. gorica
ŠAH: v Šolskem centru »Josip Jurčič« Iv. gorica
MALI NOGOMET: v Šolskem centru »Josip Jurčič« Iv. gorica
STRELJANJE: na strelišču v Ivančni gorici
BALINANJE: v Ivančni gorici (pri strelišču)

Otvoritev iger bo pri Šolskem centru »Josip Jurčič« Ivančna gorica ob 8. uri.

Za hrano in pijačo bo poskrbljeno.

Zaključek iger z razglasitvijo rezultatov bo ob 18. uri.

Za ples in razvedrilo bo igral zabavni ansambel ob 17. ure dalje pri Šolskem centru »Josip Jurčič« Ivančna gorica.

Vabljeni vsi delovni ljudje in občani, da se športnih iger udeležite ali pa si jih samo ogledate.

Prireditveni odbor

KS Stična

Gradnja mrliške vežice lepo napreduje

Pokopališki odbor pri KS Stična, v katerem so tudi predstavniki KS Ivančna gorica in Metnaja, uspešno nadaljuje izgradnjo poslovilnega objekta na pokopališču v Stični. Nemalo težav imajo s finančnim stanjem, saj je do sedaj poravnalo obveznosti le okrog 70% gospodinjstev kljub podaljšanju roka za plačilo do 3. septembra. Vsi, ki bodo obveznosti poravnali kasneje, bodo morali seči bistveno globlje v žep, saj inflacija z dneva v dan raste. Pokopališki odbor tudi poziva vse, ki so morebiti izpadli iz seznama, naj sredstva nakažejo na žiro račun KS Stična 50130-645-66162, s pripisom »za pokopališki odbor«.

Hkrati pa se nadaljujejo dela za razširitev in ureditev pokopališča, saj je že izdelan in tudi potrjen projekt celotnega pokopališča v Stični.

Odbor

VABILO

V Domu starejših občanov Grosuplje bodo **15. 9. 1988 ob 10. uri** odprli razstavo ročnih del stanovalcev pod naslovom »Bogato žanje, kdor dobro seje!« Razstava bo nato odprta od 15. 9. do 30. 9., vsak dan od 9. do 18. ure.

Lepo vabljeni!

Tekmovanje traktoristov v Zadobravi

Sveta si zemlja in blagor mu komur plodiš — je zapisal Oton Župancič v svoji pesnitvi. In prav zato, da bi bilo sadov čim več in čim boljših, sta Mestna zveza organizacij za tehnično kulturo Ljubljana in Kmetijsko tehnična komisija ob pomoči pokroviteljev organizirali 18. območno tekmovanje traktoristov in mladih zadržnikov ljubljanske regije. Na zemljišču Agroemone v Zadobravi so se 30. julija zbrali najboljši traktoristi, da se pomerijo v teoriji, oranju in spretnosti vožnji s traktorji.

Kot vedno je tudi tokrat KZ-Stična zastopala ekipa mladih, nadebudnih traktoristov, in tudi tokrat dobri rezultati niso izostali.

V kategoriji mladih zadržnikov so naši tekmovalci z dvobrazdnim plugom izmed 21 traktoristov dosegli naslednje rezultate:

1. mesto Tone Glavič, Škoflje 10
2. mesto Jože Glavič, Škoflje 11
4. mesto Franc Kavšek, Škrjanče 1
6. mesto Brane Novak, Šentpavel 10
10. mesto Drago Kastelic, Trnovica 1
16. mesto Janez Zavodnik, Muljava 25 a

V kategoriji pionirjev:

2. mesto Bojan Pate, Šentvid pri Stični 180

V septembru pa se udeležita naša najboljša predstavnika republiškega prvenstva, ki bo v Brežicah.

Za dobro preorane njive je pri nas torej poskrbljeno — toda ali se bo še našel kdo, ki bo posejal seme?

Darka Zupanc

V etnografskem muzeju Muljava (rojstna hiša Josipa Jurčiča) razstavljata člana skupine »Krog« Ida Rebula, Domžale in Stefan Horvat, Višnja gora

Ida Rebula je že naša stara znanka, saj smo si ogledali njena dela v Grosupljem, Dobropolju in Ivančni gorici. Besedo k razstavi je napisal dr. Cene Avguštin.

Ne vztrajanje na mestu, temveč nenehno iskanje novega je značilna poteza pri razvoju in vzponu slikarskih osebnosti, med kakršne sodi tudi Ida Rebula.

Slikarka se je s požrtvovalnim, kontinuiranim in neutrudnim delom povzpela med naše najbolj priznane ljubiteljske likovne ustvarjalce. Na tej poti ne smemo pozabiti omeniti poleg njene lastne prizadevnosti tudi ostalih likovnih vzpodbud, ki jih je dobila v šoli, v različnih likovnih seminarjih, izobraževalnih kolonijah itd., ki se jih je slikarka udeleževala in tako teoretično in tehnično izpopolnjevala svoje znanje.

Za zgodnejše obdobje avtoričnih likovnih prizadevanj je značilen realističen pristop k slikarskemu objektu, naj bo to krajina, tihožitje ali figura. Slikarske krajine so v tem obdobju skoraj vedno povezane z arhitekturo. Arhitektura daje njenim pejzažem vtis večje plastičnosti, globinske razsežnosti in v veliki meri prispeva k razgibanosti in barvni učinkovitosti kompozicije. Posebej izstopajo naslednja dela: Domžale, Grad Borl, Podnanos, Ob Bistrici, Novo mesto, Žaga ob Krki, Osek pri Šempasu itd.

Kolorit, ki je doslej bolj ali manj sledil barvni situaciji izbranega motiva, se v kasnejših delih nenadoma spremeni. Barvna skala postane skromnejša, prevladajo modri toni. Nekdanje skrbno oblikovanje predmetnosti nadomesti svobodnejša poteza čopiča. Slikarka prenaša v sliko svoje lastne, osebne poglede, svoj čustveni odmev na določen motiv. Slika ni več bolj ali manj objektivno predstavljena realnost, v njej se skriva avtorično razpoloženje, njen zdaj razgiban, zdaj zamrt notranji svet. Med kompozicijami te vrste sta najbolj značilni Vas Beka I. in Beka II.

Svojevrsen zaključek dosedanjih slikarskih prizadevanj predstavlja slika Savudrija. V ozadju prostrane, rdeče obarvane istrske zemlje se na obzorju kaže skromna domačija, obdana z drevesi. Širna praznina osrednja in drobna, vendar dominantno postavljena arhitektura ozadja daje sliki monumentalni izraz. Vtis monumentalnosti povečuje odsotnost vsakršnih detajlov in zadržan kolorit. Skoraj ne dvomimo, da sodi slika med slikarkina najbolj dognana in najbolj obetajoča dela. Zgornjemu podoben izraz se pojavi tudi v avtoričnem figuralnem slikarstvu, v simboličnem zasnovanem delu Zemlja.

IDA REBULA — rojena na Rovih pri Radomljah, razredna učiteljica na OŠ Šlandrove brigade v Domžalah. Član Likovnega društva Petra Loboda, Domžale. Likovne skupine Krog, lik. sekc. Tine Rožanc.

Stanovanje: Domžale, Bistriška ul. 22

SAMOSTOJNE RAZSTAVE:

Lek-Ljubljana, OŠ Šlandrove brigade, OŠ Vencelj Perko—Domžale, Radovljica, Lek Ljubljana (1987), Tosama-Vir, Grosuplje

SKUPINSKE RAZSTAVE:

Domžale, Kamnik, Moravče, Selišči, Bogenšperk, OŠ Šlandrove brigade Domžale, Lek Ljubljana, Radomlje, Brežice, Kranj, Tisje pri Litiji, Valjevo, Zreče, Domžale (Zdravstveni dom), Novo mesto, Škofja Loka, Brdo pri Lukovici, Maribor, Kamnik, (Titan), Ljubljana (Mestna galerija, Magistrat, Lesnina), Velike Lašče, Jarše (Induplati), Domžale (univerzale), Ljubljana (Litostroj), Ptuj (Holec, Petovio), tržič (kumikova hiša, Paviljon NOB), Ljubljana (Paviljon Jurček, Dom Španskih borcev), Zreče, Tišina pri Murski Soboti, Kočevje, Mengoš (Melodija, Trak), Galerija Repanšek, Domžale (Knjižnica), Ljubljana (Bežigrad), Trbovlje, Ljubljana (Cicero), Dobropolje...

KOLONIJE:

Izobraževalna kolonija Selišči (1977), Kapela (1979), Gorca pri Ptuj (1984), Borl pri Ptuj (1985), Borl pri Ptuj (1987).

EX-TEMPORI:

Ex-tempore Domžale (1977), Kamnik (1977), Novo mesto (Labod 1979, 1980, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987), Tisje (1987), Ljubljana (1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987), Velike Lašče (1981), Rašica (1981, 1982, 1983, 1985), Zagorica (1984, 1988), Tržič (1984, 1985, 1986), Urh, Orle, Podmolnik (1984, 1985), Trbovlje (1987).

Stefan Horvat nam je tudi že poznan, saj sodeluje na vsaki likovni manifestaciji v naši občini (in tudi drugod). Besedo o njem je napisala dr. Štefka Cobej.

Večina ljubiteljskih slikarjev se zadržuje ustvarjalno na konceptu likovnega izražanja v sliki, pastelu, gvašu in akvarelu. Nekateri se ukvarjajo z risanjem, manjše število posveča svojo pozornost grafiki, še manj pa se jih ukvarja s skulpturo. Ta prizadevanja so povezana v glavnem z naravo, kjer prihaja do izraza osnovno načelo o podajanju iskrenega oblikovnega občutka. S tem je poudarjena predvsem nagnjenost ustvarjalca k spontanosti stika z motivom, obenem pa vnašanje kontrastnih kolorističnih gradacij, ki so prepojene večkrat s finim lirizmom, včasih pa je dopolnjena njihova vsebina tudi s simbolično. Med njimi so seveda tudi ustvarjalci, ki se po svoji likovni orientaciji ne morejo izogniti povsem elementom dekorativnosti in ilustrativnosti.

Med zavzete, prizadevne in vesstranske samonikle likovnike, ki se ukvarjajo s slikanjem iz ljubiteljskih pobud, spada Stefan Horvat iz Višnje gore. Njegove estetske potrebe zajemajo v ustvarjalnem pogledu širok diapazon, saj ne deluje le kot slikar, ki upodablja najrajši krajine, čeprav so zanimiva tudi njegova tihožitja, ampak se uveljavlja še kot grafik in risar. Slika dobra tri desetletja, s to usmeritvijo pa se je začel aktivno udeleževati že leta 1954. Slikal oziroma likovno se je uveljavljal vedno le ob delu in vložil dosti naporov, da bi si izoblikoval svoj poseben svet, h kateremu teži od rane mladosti ter ga dopolnil s potrebnim znanjem. Na podlagi izredne upornosti je svoj cilj dosegel, zato tudi zaslužen sloves, o čemer pričča pogosto samostojno razstavljanje in sodelovanje na skupinskih razstavah ter druge aktivnosti na tem področju ter številna priznanja. Njegov pomemben ustvarjalni odmev se odraža v posebni viziji realističnega razpoloženja, kar je v tesni povezavi z usklajeno barvitostjo.

Zgodnejši motivi, ki jim je posvečal Horvat svojo pozornost so bili iz rodne Prekmurja, čeprav ga je življenje kmalu zaneslo na povsem drugi del naše dežele, bliže Ljubljani. Iz Grosupljega, kjer je bil v delovnem razmerju, se je lažje povezoval z umetniškimi dogajanjmi v slovenskem kulturnem središču, kjer se je že leta 1954 likovno izpopolnjeval pod mentorstvom slikarja Rajka Slapernika. Tako si je ob tej usmeritvi razširil horizont in iskal stike tudi z drugimi samorastniki, ki so se zbirali v ljubljanski slikarski šoli »Ivan Rob« in v kulturno umetniškem društvu »Tine Rožanc«. Ta povezava mu je prinesla prve stike z razstavno dejavnostjo in možnost afirmacije tudi v okviru tujih razstavišč.

Preselitev v Višnjo goro leta 1961, kjer se je ustalil, je ugodno vplivala na

Horvatova slikarska hotenja, ki jih je lahko uveljavljal ne samo ob motivih iz slikovite okolice, ampak širše, obenem pa se lahko posvetil eksperimentiranju z drugimi tehnikami, kar ga je vzpodbujalo zlasti ob slikanju z oljem še k tehniki akvarela. Obe slikarski disciplini igrata v Horvatovem opusu primerno vlogo, pri čemer usmerja slikar svoj ustvarjalni izraz predvsem na olja, ki mu omogočajo obširnejše konkretiziranje motivov, jasnejše razčlenjevanje barvnih površin in samostojnejše obravnavanje odnosov, ki vplivajo direktno na dinamiko razpona med zunanjo učinkovitostjo in komponento notranjih vrednosti.

Poudarili smo že, da so oljne slike najbolj pogosta oblika Horvatovega likovnega izražanja. Čeprav posveča največ pozornosti krajinarstvu, se prilagaja predvsem motivnemu spletu oblik in planov, ki jim priključuje še značilen barvni sistem in mediativno obogateno pojavnost likovne ideje. S temi elementi, ki so osnova tudi njegovim akvareli, kontaktira slikar motiv direktno na terenu. Zato je obšel skoraj vso domačo deželo, kar mu je dalo povod za intenzivno pridobivanje izkušenj predvsem zato, da bi se čim boljše izoblikoval v lastni ustvarjalni viziji. Na podlagi tega se na njegovih delih preventivno odraža posvečanje pozornosti kompoziciji, zlasti pa poudarjanju prefinjenih prehodov iz plana v plan. Značilna je tudi Horvatova težnja po originalnem in harmoničnem koloritu, ki ga posreduje enostavno in neposredno. Pri tem ne zanemarija vsklajevanja kontrastnih odnosov, ki so pridobili na vseh njegovih slikah subtilen odmev ter opozorili z vizualno sugestivnimi poudarki na poseben sistem ustvarjalčevega izražanja.

Poklicno tehnično usmerjen, se ne bavi Stefan Horvat samo z značajem kompozicije in kolorita na svojih slikah in akvarelih, ampak ga privlači tudi grafika, kjer zahtevnejši in preciznejši proces izvajanja potreben je več tehnične povezanosti. Kljub nizu vseh mogočih variacij ne prekinja slikar pri iovrstnem izražanju izliva občutkov, zasnovanih subtilno na realni bazi. Sledi predvsem težnji za dinamičnim grafičnim izrazom, da v neposredni in organski predstavi najde odgovarjajoče mesto elementom, ki mu pomagajo, da z obvladovanjem kontrastov in dodajanjem odrejene simbolike poudari možnost tematske povezave, pri čemer si pridobi oblikovnimi sredstvi zanimivo kompozicijsko celoto. Več izraznih sredstev in fantazije potrebujejo brez dvojnega slikarjevi deli. Ta zvrst originalne pojavnosti se med ljubiteljskimi slikarji redko koristi, toda v Horvatovem opusu zavzemajo ex librisi pomembno mesto in pozitiven napor za obeleževanje doživljenih in duhovitih vizij. V okviru razporejanja oblikovnih elementov in neposrednega vtisa slikarju ni odredi, kar je tudi v tem primeru odločujoča ustvarjalna komponenta. S tovrstno dejavnostjo in motivno raznovrstnostjo privlači Horvat zaslužen pozornost miselnega doživljanja potrebnega pri uspešnosti likovnega načina izražanja.

Slikarska naravnost Stefana Horvata je povezana tudi z udeležbo v številnih likovnih kolonijah, v katere se vključeval širom Slovenije. Na teh srečanjih z različnimi ljubiteljskimi ustvarjalci, si je pridobil dosti oblikovnih izkušenj, ki jih je začel prenašati z izredno prizadevnostjo tu-

di na druge, zlasti na mlade. Tako so se razvili pod njegovim vodstvom likovni krožki med učenci v Višnji gori, v Ivančni gorici in v Ljubljani. Če je imel priložnost, je vodil tudi delo mladih udeležencev, vključenih ponekod v slikarske kolonije. Kot organizator je priredil tečaje za grafiko in ustanovil sekcijo likovnikov pri KUD Ivančna gorica. Aktivno deluje v ljubljanskem društvu likovnih samorastnikov, pri slovenskem društvu ex libris v Ljubljani, pri društvu likovnikov Iskre v Grosupljem, kjer deluje tudi pri ZKO, vključen pa je še v delovanje likovne sekcije KUD »Tine Rožanc« v Ljubljani. To široko zanimanje za likovne in pedagoške probleme uvršča Horvata med redke amaterske slikarje, ki si organizirajo delo tako, da zmorejo časovno zadostiti celoti svojega hotenja. Tega sicer ne nalaga vsakodnevno življenje, ampak želja za uresničevanje višjih ciljev v okviru aktualnih problemov likovnega ustvarjanja in izobraževanja.

Stefan Horvat je rojen 1. 5. 1952 v Otvocih (Murska Sobota), elektrotehnik, zaposlen v IMOS, POZD Elektroservice Grosuplje, kot vodja proizvodnje elektrone. Stanuje: Višnja gora, Cesta Dolenjskega odreda 11.

Član likovne skupine »Krog« Ivančna gorica, likovnih samorastnikov Ljubljana, Likovne sekcije Tine Rožanc Ljubljana, društva Exlibris Slovenije.

Samostojne razstave

Med 1954. in 1987. letom je imel 60 samostojnih razstav v raznih krajih Slovenije, Hrvaške in Srbije.

Skupinske razstave

Sodeloval je na številnih skupinskih razstavah po Jugoslaviji in na tujem: v Beogradu, Banja Luki, Brestanici, Celju, Dobropolju, Domžalah, Grosuplju, Horjulu, Hrastniku, Jesenicah, Kočevju, Kostanjevici, Kranju, Krškem, Kumrovcu, Lendavi, Ljubljani, Mariboru, Muljavi, Murski Soboti, Nišu, Novi Gorici, Novem Sadu, Piranu, Prištini, Puli, Radencih, Radgoni, Ribnici, Seliščih, Sežani, Skopju, Šentvidu pri Stični, Škofji Loki, Titogradu, Travniku, Trbovljah, Trebnju, Višnji gori, Zagorju, Zagrebu in Žužemberku. V inozemstvu pa v Avstriji, Belgiji, Danski, Finski, Franciji, Holandiji, Kanadi, Madžarski, Nemčiji, Švici in ZDA.

Priznanja in zahvale

1971 — ZKO Murska Sobota — priznanje
1972 — ZKO Krško, Občinski svet — zahvala
1973 — Hrastnik — Trbovlje, Priznanje revije slovenskih likovnih skupin
1981 — Velike Lašče — priznanje Ex tempore
1982 — Črnomelj, Krško, Novo mesto — zahvala
1983 — Hrastnik — Trbovlje — priznanje na rudarski likovni koloniji
1983 — Ljubljana, Jurčičeva plaketa za likovno dejavnost
1983 — Ljubljana — priznanje na Ex tempore
1984 — Ljubljana — priznanje Ex tempore
1985 — Ljubljana — priznanje Ex tempore
1986 — Brežice — priznanje na srečanju gradbenih delavcev
1987 — Beograd, Red zaslug za narod s srebrno zvezdo

Rojstna hiša Josipa Jurčiča na Muljavi